



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl soudkyní Mgr. Janou Komínkovou ve věci

žalobce: N. L., narozený X,
státní příslušník X,
pobytem v Zařízení pro zajištění cizinců Vyšní Lhoty, Vyšní
Lhoty 234,
zastoupen advokátem Mgr. Jindřichem Lechovským,
sídlem Šlejnická 1547/13, Praha,

proti
žalovanému: Ministerstvo vnitra, sídlem Nad Štolou 936/3, Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. MV-149907-2/OAM-2019 ze dne 4. 11. 2019,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce podal dne 25. 10. 2019 třetí žádost o udělení mezinárodní ochrany. Řízení o ní žalovaný zastavil napadeným rozhodnutím podle § 11a odst. 3 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu. Dospěl totiž k závěru, že jde o další opakovanou žádost. Žalobce již ve své předchozí opakované žádosti uváděl dílem jiné skutečnosti, než v žádosti, která byla vůbec

první. V nynější žádosti pak tvrdil zejména, že je hledán X úřady a že byl odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání 15 let. V minulých řízeních však žádné problémy s X úřady nepopisoval, takže nová tvrzení jsou zjevně účelová a nepravdivá. Případné problémy před odjezdem z X mohl a měl učinit předmětem předchozích žádostí. Neuvedl je však ani přímo ve třetí žádosti, tvrzení doplnil až v průběhu řízení. Již dříve také vypověděl, že v roce 2016 neměl při krátkém pobytu v X žádný problém. V řízení tedy nevyšly najevo žádné nové okolnosti, které by odůvodňovaly závěr o pronásledování žalobce či hrozbě jeho závažné újmy.

2. Proti rozhodnutí žalovaného žalobce brojil žalobou, v níž namítal jeho nepřezkoumatelnost a nedostatečné zjištění skutkového stavu. Tyto vady spatřoval v tom, že žalovaný nepřezkoumatelným způsobem vypořádal jeho tvrzení o hrozícím trestu 15 let odnětí svobody. Měl tedy srozumitelně vyložit, proč toto tvrzení považuje za irrelevantní, nebo proč je považuje za tvrzení, které žalobce mohl uvést již dříve. Vyloučil-li žalovaný možnost výskytu nových skutečností, jednal nepřijatelně a zkratkovitě. Smyslem poskytnutí mezinárodní ochrany je právě ochrana před nepředvídatelným a svévolným jednáním země původu. Žalovaný tedy měl tuto otázku vypořádat důkladně například na základě azylového pohovoru, protože nese odpovědnost za zjištění skutkového stavu ke konkrétním důvodům žádosti.
3. Žalovaný ve vyjádření k žalobě popsal předchozí řízení o žádostech žalobce a zdůraznil, že v minulosti žalobce neuváděl žádné problémy s X úřady. Nynější tvrzení tak jsou zjevně účelová a nepředstavují podstatnou změnu okolností. Významné je i to, že žalobce požádal o mezinárodní ochranu až po rozhodnutí o správním vyhoštění. Nové skutečnosti žalobce sdělil až v dopisu z 1. 11. 2019 a pak v žalobě, po celou dobu je nijak blíže nerozvedl.
4. Žaloba není důvodná.
5. Ministerstvo u opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany nejprve posoudí její přípustnost, a to, zda uvedl nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a téhož zákona. Neuvede-li žadatel takové důvody, ministerstvo řízení o žádosti zastaví (rozsudek rozšířeného senátu NSS č. j. 3 Azs 6/2011-96 ze dne 6. 3. 2012, č. 2642/2012 Sb. NSS). Opakovaná žádost o udělení mezinárodní ochrany tedy neslouží k upřesňování či skutkovému doplňování předchozí žádosti. Jejím hlavním smyslem je postihnout případy, kdy se objeví takové závažné skutečnosti, které by mohly ovlivnit postavení žadatele a které nemohl uplatnit vlastní vinou během předchozího řízení (rozsudek NSS č. j. 9 Azs 5/2009-65 ze dne 11. 6. 2009).
6. U *další opakované žádosti* platí obdobné požadavky. Odůvodnění správního rozhodnutí o zastavení řízení podle § 11a odst. 3 zákona o azylu, musí obsahovat zdůvodněný závěr, že cizinec v další opakované žádosti neuvádí žádné nové skutečnosti či zjištění relevantní z hlediska azylu nebo doplňkové ochrany, které nemohl uplatnit v předchozích žádostech, nedošlo k takové zásadní změně situace v zemi původu, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti. Změna oproti řízení první opakované žádosti spočívá v tom, že rozhodnutí o zastavení řízení o další opakované žádosti nebude zpravidla nutné odůvodňovat natolik důkladně jako v případě první opakované žádosti. Pokud by v obou těchto rozhodnutích byly řešeny stejné otázky, nic nebrání odkazu na relevantní části

předchozího rozhodnutí (rozsudek NSS č. j. 9 Azs 185/2017-38 ze dne 3. 10. 2017).

7. Těmto požadavkům napadeného rozhodnutí dostalo. Je z něj zřejmé, proč žalovaný nepovažoval obecné tvrzení žalobce o hrozícím trestu odnětí svobody za novou skutečnost: žalobce neměl od svého odchodu ze země původu žádné problémy, takže důvody odsouzení se musí vztahovat k době před příchodem do České republiky. Za toho stavu žalobce mohl a měl popsat své problémy již ve své první žádosti o mezinárodní ochranu. To však neučinil, za což sám nese odpovědnost (je jeho povinností uvádět azylově relevantní důvody žádosti). K tomu přistupuje i ta skutečnost, že samotné tvrzení žalobce je s ohledem na okolnosti případu nedůvěryhodné. Žalobce podal třetí žádost až poté, co se mu nepodařilo zajistit legální pobytu na území České nebo Slovenské republiky, a poté, co bylo rozhodnuto o jeho správním vyhoštění. Skutečným účelem žádosti tedy zřejmě je snaha o zajištění pobytu na území státu, ne snaha o získání mezinárodní ochrany.
8. Úvahy žalovaného tedy nejsou nepřipustně zkratkovité a spekulativní, jak tvrdil žalobce. Vychází ze znalosti předchozích řízení i pobytové historie žalobce a učiněný závěr je srozumitelný, logický a věcně přiléhavý.
9. Z uvedených důvodů soud žalobu zamítl dle § 78 odst. 7 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a úspěšnému žalovanému nevznikly náklady nad rámec běžné úřední činnosti. Žádný z účastníků tak nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 věta první s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu do dvou týdnů od jeho doručení. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 24. února 2020

Mgr. Jana Komínková
samosoudkyně

v zastoupení:

Mgr. Jan Šmakal v.r.
samosoudce